

Evangelí del dilluns de la setmana XXIV de durant l'any: Jesús m'espera

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XXIV de durant l'any. “Un centurió... quan sentí parlar de Jesús, li va enviar alguns notables dels jueus a demanar-li que vingués a salvar el seu servent”. La fe del centurió ens ensenya a apropar-nos Jesús a través de l'afecte als altres. Jesús m'espera en aquesta persona que necessita el meu somriure, o el meu consol, o una paraula d'encoratjament, etc.

Evangelí (Lc 7, 1-10)

Quan Jesús hagué acabat de dir totes aquestes paraules davant el poble que l'escoltava, va entrar a Cafarnaüm. Un centurió tenia un servent que estava malalt, a punt de morir. El centurió l'apreciava molt i, quan sentí parlar de Jesús, li va enviar alguns notables dels jueus a demanar-li que vingués a salvar el seu servent. Quan arribaren on era Jesús, el suplicaven amb insistència dient:

—Es mereix que li facis aquest favor, perquè estima el nostre poble i és ell qui ens ha construït la sinagoga.

Jesús se n'anà amb ells. No era gaire lluny de la casa, quan el centurió li va enviar uns amics a dir-li:

—Senyor, no et molestis, que jo no soc digne que entris a casa meva, i per això ni tan sols m'he considerat digne de venir a trobar-te; però

digues una paraula i el meu criat es posarà bo. Perquè també jo, que estic posat sota l'autoritat d'un altre, tinc soldats a les meves ordres. I a un li dic: “Ves-te'n”, i se'n va, i a un altre: “Vine”, i ve, i al meu servent li mano: “Fes això”, i ho fa.

Quan Jesús ho sentí, es va omplir d'admiració per aquell home; es girà cap a la gent que el seguia i digué:

—Us asseguro que ni a Israel no he trobat tanta fe.

Quan els enviats tornaren a la casa van trobar que el servent estava restablert.

.....

Comentari

Qui era aquest centurió? Era probablement un pagà, perquè pertanyia al poble romà que havia

ocupat Israel. Podria tenir molts prejudicis per acostar-se al Senyor. Com em rebrà si Ell és jueu i jo romà? També podria tenir respectes humans: què pensaran els meus companys d'armes si m'apropro al Rabí jueu? Per això envia els ancians i després els amics.

Allò que fa acostar-se al Senyor en un primer moment és l'afecte. El centurió estima el seu servent malalt i aquest afecte el fa vèncer els possibles respectes humans. Jesús escolta els ancians i els amics, s'admira i exclama: “Ni a Israel no he trobat tanta fe”. Quina lloança més meravellosa!

Tant de bo que el Senyor ens lloï per la nostra fe. Aquesta fe es manifesta de múltiples maneres. Que ens lloï perquè manifestem la nostra fe en Ell, perquè el busquem cada dia al Pa i a la Paraula i perquè el cerquem en els altres. Jesús m'espera en aquesta

persona, m'espera perquè la tracti amb afecte, perquè sàpiga disculpar-la, perquè la compregui, etc.

Quan Jesús troba aquesta fe, quan comptem amb Ell, s'avança a ajudar-nos. Els enviats “van trobar que el servent estava restablert”. Jesús ens dona la seva gràcia per trobar-lo en els altres.

Javier Massa // Photo: Akhil
Mane, Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-
dilluns-de-la-setmana-xxiv-de-durant-
lany-jesus-mespera/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dilluns-de-la-setmana-xxiv-de-durant-lany-jesus-mespera/) (15/03/2026)